

המקורבים

לרביה"ק מוהר"ץ גברסלב זי"ע א

פשט ופנימיות // אור חדש בפרשה עומק לפנינו מעומק

כך שמעתי // דיבורי קודש שישמע מוהר"א ש
מרביו לוי יצחק בנדר ז"ע

הנהגת יעקב מול עשיו

מאת: הרב ישראל מאיר גלינסקי

כמה וכמה פעמים [אל עשיו אחיו, אל אחיך אל עשיו, מיד אחי מיד עשיו].

ובעניין שלשת הדברים, יש להבין: דורון – מה עניין הדורון, ומדוע דווקא המספרים הללו, ומה עניין הריווח בין עדר לעדר, וצריך להבין כל הויכוח שהיה בין יעקב לעשיו אם לקחת את הדורון או לא. תפילה – מצד אחד מזכיר ההבטחות שהבטיח לו השם יתברך, ומצד שני מבקש רחמים ונראה לכאורה שאינו סומך על ההבטחה [ואחר שמבקש רחמים מזכיר שוב ההבטחה]. מלחמה – אם יבא עשיו אל המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה, מניין לו, ושטא חס ושלום יכה את שניהם.

להלן בעז"ה נבאר תחילה מהלך הדברים בדרך הפשט, ואחר כך נבאר בדרך הפנימיות.

ביאור פשט – רש"י והרמב"ן

פשטות הדברים הוא, שיעקב אבינו רצה לבדוק מהו יחסו של עשיו אליו, ולכך שלח מלאכים לשאול בשלומם, ולבדוק אם הוא 'אחיו' או 'עשיו'. והם באו אליו והודיעוהו שאינו 'אחיו' אלא 'עשיו', והוא הולך לקראתו להילחם בו.

ובאמת לכאורה לא הוצרך יעקב אבינו לפנות אליו, וכמבואר בדברי חז"ל (ב"ר עה, ג) שדרשו על זה הפסוק 'מחזיק באוני כלב עובר'. ורק משום שפנה אליו התעורר השנאה מחדש ואז הוצרך לכל התחבולות הללו. ועל כך כתב הרמב"ן, שכן היה גם תחילת גלות אדום, שהתחיל על ידי שמלכי בית שני באו בברית עם הרומיים, ועל ידי כך נתגלגל נפילתם בידם.

ועל כל פנים אחר שכבר פנה אליו הוצרך להילחם בו, וכאן יש חילוק בדרכי המלחמה בין זמן הגאולה לבין זמן הגלות. בזמן הגאולה – הדרך הוא להילחם בו בפירוש בכה ובגבורה ולהכניע אותו, וכמו שכתוב 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו', אך בזמן הגלות – אי אפשר להילחם עמו בגלוי ולנצחו, ולכך דרך המלחמה מורכבת משתי הפכים; מצד אחד – צריך להראות לו הכנעה ושפלות כאילו

פרשת 'וישלח' היא סיום הסיפור של יעקב אבינו [ובפרשיות שאחר כך, אף שנזכר גם יעקב אבינו – עיקר הסיפור הוא על יוסף והשבטים], ואחר שסיפרה התורה בפרשת 'ויצא' את המלחמה של יעקב עם לבן, הולכת ומספרת עתה את המלחמה בין יעקב לעשיו.

ידוע מדברי חז"ל (ב"ר עה, טו) והספרים (רמב"ן, הגר"א ועוד), שפרשה זו מרמזת על הגלות, והיא מלמדת כיצד צריך להתנהג מול עשיו בזמן שלטונו ומלכותו, בפרט בעקבתא דמשיחא. וכן הוא מרמז על מלחמת האדם מול היצר הרע, וכפי שיתבאר בעז"ה.

באופן כללי התנהג יעקב אבינו בשלשה דרכים, דורון, תפילה ומלחמה, כמו שכתב רש"י ומבואר מזה שכן היא הדרך להתנהג מול הגויים, וכמו שכתב הרמב"ן: "נכתבה פרשה זו להודיע כי הציל הקב"ה את עבדו וגאלו וכו' ויש בה עוד רמז לדורות – כי כל אשר ארע לאבינו עם עשיו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשיו, וראוי לנו לאחוז בדרכו של צדיק שנזמין עצמנו לשלשת הדברים שהזמין הוא את עצמו, לתפילה, ולדורון, ולהצלה בדרך מלחמה לברוח ולהינצל".

ואם כן יש לנו ללמוד מהות שלשת הדברים הללו, כדי לידע איך להתנהג בזה. אך תחילה יש להקדים כמה עניינים תמוהים לכאורה שהיה בכל מהלך הדברים בכלל, ובכל אחד משלשת הדברים בפרט, ומתוך כך נבוא להבין איך לזכות בזה למעשה.

באופן כללי יש לתמוה: א. מדוע הוצרך לחזור אחר עשיו. ב. מדוע שלח מלאכים ממש. ג. מה שכתוב 'עם לבן גרת', 'יהי לי שור וחמור' – תמוה מה בא לומר בזה. ד. בדברי רש"י מבואר שהוכיח לו בכמה ראיות שלא התקיימו הברכות, והוא תמוה מאד וכי בא להטיל דופי חס ושלום בברכותיו של יצחק, ואיזה נחמה יש בזה לעשיו. ה. מהם הלשונות הכפולים 'אחיך' ו'עשיו' החוזרים על עצמם לאורך דברי הפרשה

מאת: הרב דן כהן

דע לך, כי שמעתי מרבי לוי יצחק, כי בדרך רבנו ההכרח לילך בדרך נעים ואהבה, ולהיות ותרן גדול על כל פרט ופרט. כי אם לא, אז יפיל או יתחנק לגמרי, או יחזיק תמיד במחלקת.

וספר לי, כי היה אצל אנשי שלומנו אחד עובד ה' נפלא ונורא מאד, ועשה עבודות כאלו אשר שום בריה לא יכולה לעשות כמוהו. היה מבלה לילות שלמים בשדות וביערות בתפלה ובהתבודדות, והיה מתפלל בקולי קולות במסירות נפש עצומה. פעם אחת היה באומן באמצע הדרך קר וכפור כזה, אשר שום בריה לא הייתה יכולה לצאת ביום זה מהבית, עד שכלם התפללו ביחידות בביתם והוא יצא אז בלילה כזה אל השדה, ובלה שם כל הלילה בקולות ובצעקות. עד שהיה עשיר אחד מאנשי שלומנו מתפלא מאד, מה עושה בעת קר וכפור כזה בשדה, והלביש עצמו בכמה וכמה מלבושים חמים מאד, ויצא לשדה. וראה איך שהלה עומד וזורק את עצמו בנדיו וברגליו וכל גופו שלא יקפא, חס ושלום, מרב קר, וצועק בקולי קולות אליו יתברך. וחזר העשיר וספר לאנשי שלומנו מה שראה עבודות כאלו שהיו אצלו, אך חסרון גדול היה בו, כי לא היה מעביר על מדותיו, וקמצן גדול, ודבר זה העבירו אחר כך מדעתו לגמרי. כי היה לו בכל פעם מחלקת עם אחרים, וכן אשתו השתנגדה, רחמנא לצלן, ובניו מתו, רחמנא לצלן, עד שלא נשאר ממנו כלום. כי אפלו אותם שהתקטנו סביבו ברחו ממנו. וספר לי זאת רבי לוי יצחק, איך שהאדם צריך להרגיל את עצמו להיות תמיד ותרן ומעביר על מדותיו, ואף שהצדק עמו וחסדו רחמים רחמים, ורגיל את עצמו לדם ולשתק ולא לצאת ולרבי עשהם, "כדאי להיות נרדף מלהיות רודף".

(אשר בנחל, ח"ה, ס' א' תתקנר ש' תשל"ו)

וספר שרבי געצי בא אחר הסתלקותו לחתנו רבי ברוך. ושאלו חתנו: "איך המצב עמכם שם?" והשיב לו רבי געצי: "זה לא רע לי, אך יכלתי לעשות טוב יותר". וסיים רבי לוי יצחק: "לזאת קשאנחנו עוד עקשו בחיים חיותנו, עלינו להתישב מאד מאד, שאפשר לעשות טוב יותר, ואף שנגמק לנו, שאנו עושים טוב הרבה. אף-על-פי-כן אפשר לעשות טוב יותר, ואם יתישב בעצמו באמת בישוב הדעת אמת, יראה שיכולים לעשות טוב יותר, ויהיה יפה יותר, כי אין לזה שעור כלל... וסיים רבי לוי יצחק: "היוצא מדברינו אלה, שאנחנו עומדים לפני רבי אמת כזה, המאיר בנו אמת ונפלאה, ועלינו להתנהג באמת ולחשב על תקליטנו בכל יום באמת".

(שם, ח"ה, ס' ב' תתקו ש' תשל"ו)

עלון 'המקורבים' ©

העלון יוצא לאור בס"ד ע"י ארגון 'המקורבים' (ארגון אחר מהארגון הנפלא 'הקבוצה ש"ע' הרב י'מגלינסקי)

ליצירת קשר, לתרומות, להצעות שם, לקבלת גליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 או 40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 2 או לפל': 054-848-73-17 או E0773140331@GMAIL.COM ליאמייל:

ניתן לתרום דרך מנשרי 'קהילות' בכל רחבי הארץ (בחסות: העולם היהודי). וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. (יש לדון איתנו על התרומה) תזכו למצוות!

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

מאת: הרב אריה גלינסקי

עם לבן גרתי ואחר עד אתה הוא בחינת נעשה ונשמע תורה ותפילה

מבואר בתחילת הפרשה ששלח יעקב אבינו ללבן "עם לבן גרתי ואחר עד עתה, ויהי לי שור וחמור", ומובא בדברי מוהר"ן (ליקוטי הלכות, מתנה, הלכה ה, אות סט) ביאור נפלא בזה, שיעקב אבינו מרמז לעשיו שזכה לעלות מדרגא לדרגא וזכה לבחי' נעשה ונשמע שע"ז הוא יכול להכניע את כוחו של עשיו שכל כוחו מעוות דקליפה, ועיקר כוחו להכניע את עשיו הוא ע"י מה שנסתכל רק על אותו יום בבחי' "היום אם בקולו תשמעו".

וז"ל שם "וזה בחינת מה ששלח יעקב לאמר לעשו עם לבן גרתי ואחר עד עתה. כי יעקב ראה שעקר התגברות עשו, שהוא בחינת מלכות הרשעה, הוא על ידי עזרת דסטרא אחרת שמשם עקר כח של מלכות הרשעה שהוא בחינת עזרת מלכותא בלא תגא, כמו שמבאר בהתורה הנ"ל וכמו שכתוב שעשו היה אדמוני וכו'. על כן שלח לו יעקב שכבר זכה לתורה ותפלה, שהם בחינת נעשה ונשמע, שעל ידי זה זוכין לעזרת דקדושה, שעל ידי זה מכניעין עזרת דסטרא אחרת שהוא בחינת מלכות עשו כנ"ל.

"וזהו עם לבן גרתי ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, ותרנג מצות שמרתי, זה בחינת תורה. ואחר עד עתה, זה בחינת תפלה, הינו שאמר לו אף על פי ששמרתי כל התרנג מצות וזכיתי לתורה, אף על פי כן איני מסתפק בזה ואני מחכה ומצפה ומתגעגע ברצונות חזקים תמיד לעלות מדרגא לדרגא לעשות

בחינת משיח שמכניסין תורה ותפלה ביישראל שעל ידי זה זוכין לעזרת דקדושה כנ"ל שהעקר הוא בחינת עתה, בחינת היום אם בקולו תשמעו, שיסתכל כל אחד לקשר אותה העת והרגע שעומד בה לה' יתברך להעלות הזמן לבחינת למעלה מהזמן וזה זוכין רק על ידי תורה ותפלה והעקר על ידי תפלה שהיא בחינת רצונות וכסופים ונגעושים טובים לה' יתברך שזה צריכין הכל בכל דרגא ודרגא הן צדיקים גדולים שצריכים לעלות מדרגא לדרגא. ומכל שכן הנמוכים מאד המנחים במקום שגדולים ורמנא לצלן, שצריכים להחיות עצמן בלח הצדיקי אמת רק בבחינה זאת בבחינת ועתה ישראל מ"ה וכו' ועתה ישראל שמע וכו'. לחטף בכל פעם איזה עת ורגע שבוחרין מהרע וחושפין איזה נקדה טובה וכן בכל פעם, כי איש כזה אם ירצה לחשב הרבה מה שעבר ולדאג על מה שיהיה יוכל לצאת מדעתו ולהשתגע ממש חס ושלום, וכל חיותו וקיומו הוא רק בחינת עתה הנ"ל, בחינת היום אם בקולו תשמעו וכנ"ל.

וזה שכתב שם במדרש 'וצאן אלו ישראל, יעבד ויפחה' הנה כעניני עבדים אל יד וכו', חננו ה' חננו כי רב שבענו בזה, עד כאן לשון המדרש, הינו בחינת תפלה ותחנונים וכנ"ל. וזהו וצאן אלו ישראל, כמו שכתוב: ואתן צאני צאן מרעיית אדם אתם. כי צריכין לעשות עצמה כבהמה בחינת אדם ובהמה תושיעו ה' וכנ"ל על פסוק צדקתה, עין שם. כי אי אפשר להבין דרכי צדקתו וכו' וזה בחינת הלוא מעתה קראת לי אבי אתה וכו' הינו כנ"ל:

מהנשמע נעשה על ידי רבוי תפלות וכנ"ל. וזהו ואחר עד עתה שאני מתאחר ומתמהמה ברצונות חזקים עד שזכיתי לבחינת עתה שהוא בחינת תפלה, בחינת נשמע, בחינת ועתה ישראל מה ה' א-להיך שאל מעמך כי אם ליראה, שהוא בחינת תפלה בחינת יראת ה' היא התהלל, כמו שמבאר שם. שזהו בחינת אל תקרי מה אלא מאה, בחינת מאה ברכות שהם בחינת כלל התפלה כנ"ל. וזהו בחינת ועתה ישראל שמע אל החקים, שהוא גם כן בחינת נשמע, כמו שאיתא במדרש על זה במשל שהביא שם (ומבוא בדברינו במקום אחר ליקוטי מוהר"ן סימן ק"ב, עין שם). כי היראה בחינת תפלה הוא בחינת עתה בחינת היום אם בקולו תשמעו המובא לעיל שזה עקר העבודה תמה עקר האריכות ימים וחיים אמתים שזוכין על ידי היראה בבחינת יראת ה' תוסף ימים. שהעקר הוא על ידי שאין חושבין בידעתו כי אם אותה השעה ורגע שבאותו היום ואין חושבין מיום לחברו ולא משעה לחברתה וכמובא לעיל מזה כי אינך יודע מה ילד יום וכו'. שזהו בחינת ועתה ישראל מה ה' א-להיך שאל מעמך כי אם ליראה, ועתה יראת ה' וזהו בחינת ואחר עד עתה כנ"ל. נמצא שרמזו לו שזכה לתורה ותפלה שמשם העזרת דקדושה ועל כן בודאי יוכל לעשו שהוא עזרת דסטרא אחרת וכנ"ל.

ויהי לי שור וחמור הוא בחינת אורו של משיח

וזהו, ויהי לי שור וחמור בחינת משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, כמובא במדרש, כי זאת הבחינה בשלמות וכו'. ישראל על ידי צדיקי אמת שהם

עניינא דיומא // פנינים על ימי החנוכה לאור תורה זו

חנוכה הוא חנוכה הבית המקדש ששם האיר תורת ה' ותפילה ה'

וז"ל בליקוטי הלכות (מתנה, הלכה ה, אות ו): "וזה בחינת חנכה שהוא בחינת חנכת הבית המקדש, כי עקר קדשת הבית המקדש הוא כי שם הוא מקום התורה והתפלה, כמו שכתוב, כי מציון תצא תורה, כי שם עומד הארון עם הלווחות בבית קדש קדשים ושם מקום התפלה, כמו שכתוב, כי ביתי בית תפלה, כי דרך שם עולין כל התפלות, כמו שכתוב, והתפללו אליך דרך ארצם והבית אשר בניתי לשמך וכו'. והעקר הוא כי שם השראת שכינתו יתברך ושם התורה הוא בחינת תורת ה' ממש, כי שם עומדים

הגדולים שיש להם כח לעורר בחינת תפלה ה' בכל יום שמשם נמשכין חסדים חדשים בכל יום בבחינת חדשים לבקרים וכו'. שנמשכין על ידי עצם החסדים שהמשיכו בראש השנה שהוא בריאת העולם וכו' וכמבאר לעיל באות ג. שאלו החסדים נמשכו מראש השנה עד יום כפור להמתיק הדינים עד שביום כפור מתרצה ה' יתברך וסולח וטוחל עונות ישראל בכל שנה. ומשם נמשכין החסדים חדשים בכל יום ויום שבלא זה לא היה קיום להעולם עתה אחר החרבן כמו שצדק ידמיה בקננתו ואמר אבד גצחי ותוחלתי מה' זאת אישבי אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו וכו'. וכל אלו החסדים נמשכין על ידי הצדיקים הנ"ל שזוכין לתפלה ה' וכנ"ל. ■

הלווחות שנתנו מיידו יתברך ליד משה שהם מעשה א-להים, כמו שכתוב, והלחת מעשה א-להים המה כתובים באצבע א-להים, בחינת תורת ה' ממש וכן תפלה ה' ממש הוא שם בבית המקדש, כמו שכתוב, ושמתים בבית תפלתו, שמה למדו רבותינו זכרונם לברכה, שה' יתברך מתפלל כי תפלתם לא נאמר אלא תפלתו וכו', כמבאר בברכות. כי כל קיומנו וחיותנו הוא רק על ידי תורת ה' ותפלה ה' ממש והעקר על ידי תפלה ה' שהוא בחינת מה שהוא יתברך מתפלל בעצמו ברחמיו הפשוטים לעורר רחמיו הרבים והגדולים, כמבאר בהתורה עין וזמרת זה בסיפור קה עינו זה, עין שם. ועכשו שהבית המקדש חרב בעונותינו לא היה אפשר לנו להתקיים לולא הצדיקים

פשט ופנימיות - המשך

הוא נכנע אליו, ומצד שני - צריך להיות חזק בפנימיותו שלא להיכנע אליו לחילה, ואדרבה, לרמוז לו שאינו חושש ממנו.

ולכן לאורך כל דברי הפרשה התנהג בשתי הדרכים כאחד: מצד אחד הראה לו [בגלוי] שפלות והכנעה - ולכן כינהו 'אדוני עשיו' 'עבדך יעקב', ושלא לו דורון ומנחה כדי לכבדו, וגם הראה לו כאילו לא נתקיימו הברכות של יצחק [ובזה נתכוון להראות לו שהמכירה של הבכורה לא חלה, וממילא הברכות ששייכים אל הבכור נשארו אצל עשיו (כלי יקר)], ומצד שני הראה לו [ברמז] שהוא חזק ואינו חושש ממנו - ולכן שלח מלאכים ממש, ורמז לו 'תריג' מצוות שמרתי, וגם רמז לו גודל העשירות שיש לו.

ומצד שני הוצרך לבקש רחמים מחמת שבעת הגלות אין לו אפשרות להראות הכח שלו בגלוי.

הרחבת הדברים - אור החיים

בדברי האור החיים הקדוש מבאר באופן אחר קצת, ולדבריו הקדושים - עשיו בעצמו התנהג בדרך של רמאות, כאשר מצד אחד הראה עצמו כ'אחיו' ומצד שני התכוון להילחם בו כ'עשיו'. וזה מה שסיפרו המלאכים ליעקב אבינו כשאמרו לו 'באנו אל אחיך אל עשיו' - כלומר, שמראה עצמו כאוהב אבל באמת הוא בא להילחם.

ולכן שלח יעקב מלאכים ממש כי רק הם יכולים להבחין בכך, וכאשר סיפרו לו שכך הם פני הדברים - הכין עצמו להתנהג כראוי למצב

מעמדו של רבי נחמן מברסלב אצל חסידי ברסלב

מאת: הרב חיים סילבר

וכך היה אצל רשב"י שגילה לתלמידיו פעמים רבות על השגותיו הנעלות, כמו שרואים בהתפארות הנוראה שלו באידרא רבא ובתחילת האידרא זוטא שסיפר על ההשגות הנוראות שרואה בשעה זו, מה שלא נראה לאחרים, וכן תלמידיו ראו אצלו דברים נוראים וסיפרו זאת, וכן היה אצל האריז"ל, שמעלתו נודעה לנו בעיקר על ידי תלמידו רבי חיים ויטאל שחקר ובדק אחריו וראה אצלו דברים נוראים, וכן הרמח"ל התגלה על ידי תלמידו שסיפר מה שראה אצל רבו, וכן על ידי דברים שסיפר הרמח"ל על עצמו, וכן על השגותיו הנוראות של הגר"א ברוח הקודש אנו יודעים ממה שראו אצלו תלמידיו, וממה שסיפר להם הגר"א, כגון מה שמעיד הגר"ח מוואלוז'ין שראה בכתביו של הגר"א מה שגילה לו יעקב אבינו ואלהיו הנביא, ועוד כיוצא בזה.

וכל שלושת האופנים הללו ממש נמצאים גם אצל מוהר"ן מברסלב, יש לנו את הספר ליקוטי מוהר"ן שכל מבין רואה מיד שאין זה ספר רגיל, אלא גנוזים בו השגות נוראות שאי אפשר לאדם רגיל לומר דברים כאלו (ועוד נאריך בזה להלן בקשר לספר ליקוטי מוהר"ן).

וכמו כן יש לנו שיחות ברורות שיצאו מפיו שבהם סיפר לתלמידיו על מעלתו והשגותיו, וכן יש לנו סיפורים מתלמידיו, ובעיקר מתלמידו הגדול מוהרנ"ת שסיפר לנו מה שראה אצלו ושמע ממנו.

[המשך המאמר יפורסם בשבוע הבא בעז"ה]

מתוך החוברת מוהר"ן מברסלב - חיינו משנתנו ותורתנו. ניתן לקבל במערכת. ■

הנוראות על ידי שלושה אופנים: אופן אחד הוא דברי תורה שגילו שניכר מתוכם למבין מדע שלא יכלו להיכתב אלא על ידי אדם בעל השגה גדולה מאד, כגון ספר הזוהר, כתיב האריז"ל, וכן רואים זאת אצל הרמח"ל והגר"א.

האופן השני הוא על ידי דברים שגילו בעצמם לפני תלמידיהם וסיפרו להם על גודל מעלת נשמתם והשגתם.

והאופן השלישי הוא, מדברים שהתלמידים ראו אצל רבותיהם ופרסמו זאת ברבים, ועל ידי זה התפשטה ההכרה בהם גם אצל אלו שלא הכירו אותם.

והנה מדברי תורתם שגילו לנו אנו יכולים לדעת על גדלותם רק עד רובד מסוים, שכן בדברי התורה שגילו הלבישו את השגותיהם בכיסוי והסתרה, וכמו שכתב רבי חיים ויטאל שהוא מגלה טפח ומכסה אלפים אמהו, אולם על ידי האופן השני והשלישי ניתן לדעת יותר על השגות ומעלות פנימיות שזכו להם אותם הצדיקים, שכן אם לא שסיפרו בעצמם על רום מעלתם והשגותיהם, או שתלמידיהם הקרובים ראו זאת אצלם וסיפרו לנו, מהיכן אנו יכולים לדעת מה היה צפון בלבם, והלא דברים אלו נעלמים ונסתרים, וגם אדם פשוט שראה אותם לא בהכרח הכיר בהם את מעלתם, ורק תלמידים גדולים שהיו קרובים אליהם מאד יכלו לעמוד על סודם ולספר אותו לאחרים.

1. במאמר הפסיעות, וכן בהקדמתו לשערי קדושה. וראה גם בהקדמת מוהרנ"ת לליקוטי מוהר"ן על ההסתרה שמאפשרת את הגילוי.

(המשך מהשבוע שעבר)

לאחר שלמדנו שהקב"ה הוריד לעולם במשך הדורות נשמות גדולות שלא היו לפי ערך הדור כלל, נבוא לבאר את עניינו של רבנו הקדוש ז"ע

מה כל האמור קשור לרבי נחמן מברסלב?

יש קשר גדול, כי מוהר"ן מברסלב הוא אחד מאותם אנשי מופת בעלי נשמה פלאית והשגות נוראות שאין לבני אדם רגילים הבנה בהם, ורק מי שמוכן להכיר בתופעה הזו שישנם בעולמנו הפועות של אנשי פלא מיוחדים בעלי השגות נעלות היוצאות מגדר הרגיל יוכל לקבל איזו אחיזה בדעתו מי היה רבי נחמן מברסלב.

ולכן הקדמנו את ההקדמה הזו, כדי לתת ציור מצדיקים שאינם בגדר צדיקים 'רגילים' אלא צדיקים מיוחדים שקיבלו תפקיד חשוב ומרכזי מאד בתיקון הבריאה. והוא דבר שרבים מבני דורנו, בעיקר אלו שלא גדלו מנעוריהם על ערכי תורת הסוד, אינם תופסים כל כך, שיש בעולם צדיקים שגדולים בכמה מידות מהמושגים המוכרים להם על צדיקים, וזה גורם שכאשר באים לדון על צדיק כמו מוהר"ן מברסלב ורואים שאין הוא מתאים לאמות המידה הרגילות של שאר הצדיקים המוכרים, שופטים אותו בדרך לא נכונה, ולא מצליחים לראות את הדברים כמות שהם.

ומהיכן אנו יודעים שרבי נחמן מברסלב אכן היה מסוג הצדיקים המיוחדים הללו?

כל אותם צדיקים בעלי השגות מופלאות שמנינו אותם לעיל, אנו יודעים על השגותיהם

פשט ופנימיות - המשך

כזה, ולכן עשה את כל הסדר הזה - כאשר בין יעקב ובין עשיו מדברים ביניהם בשתי לשונות, כלפי חוץ - הם מדברים ומתנהגים כידידים, וכלפי האמת - הם מתכוונים להילחם זה בזה.

ובזה מובן יותר המשך הפרשה כשפגשו זה בזה. כאשר עשיו 'נושק' ליעקב ומתכוון 'לנשוך' אותו, וכן כששואל אותו 'מי לך כל המחנה הזה' כוונתו בפשטות לנושאי המנחה, אך מרמז על המלאכים שהיכו אותו. וכן כשהוא מציע לו ללוותו או להשאיר עמו אנשים משלו - כלפי חוץ נראה כאחווה וכלפי האמת הוא כדי לשלוט עליו. ויעקב השיב לו כאוותו - ועל כל אחד מהדברים ענה על זה הדרך ממש.

וגם זה מבטא את המהלך של הגלות, כאשר הטוב והרע מעורבים ועשיו אינו מתגלה ברעתו ורשעותו - אלא מראה עצמו כאוהב וכוונתו כדי לתפוס את הטוב ולשלוט עליו. אך לעתיד יתגלה היטב הטוב והרע, ואז על ידי זה בעצמו יהיה הכנעתו של עשיו.

[המהלך הזה נשען על דברי רש"י והרמב"ן והאור החיים, אם כי יש כמה פרטים שהובאו בדבריהם שמשלימים העניין ולא הוזכרו כאן, וכן להיפך - יש כמה פרטים שהוזכרו כאן ולא הוזכרו בפירוש בדבריהם, וגם יש כמה פרטים בדבריהם שעדיין צ"ב - ואין כאן המקום לכל זה].

פנימיות העניין - קדושת לוי, ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות

אמנם פנימיות הפרשה מבארת את דרכי המלחמה עם היצר הרע.

היצר הרע נלחם עם האדם בשתי דרכים, בדרך של 'אח' ואוהב, ובדרך של 'עשיו' ושונא. כאשר בתחילה הוא מפתה את האדם להימשך אחר תאוותיו וחכמותיו, כשהוא מראה לו שיהיה לו כל טוב, וכמתואר באריכות בספר משלי גודל פיתויי, ובוה הוא מראה עצמו כאח וכאוהב דהיינו כמי שדואג עבורו וחפץ בטובתו.

יחד עם זאת, משתדל הבעל דבר להשיח מהאדם כל הטובות שעשה עמו השם יתברך, ואדרבה, הוא מראה תמיד את כל הצרות והייסורים והקשיים שיש לו. וכך הוא מצייר את האמת כדבר רע ומצער, ואת השקר כדבר טוב ומענג.

ולפעמים מתלבש הוא בעצמו במצוות, ומראה עצמו כאילו הוא מפתה אותו לעשות טוב, ואדרבה כמי שמסייע לו ללכת בדרכי עבודת ה', אך באמת הוא מתכוון לרע, כשכל דרכו הוא ריבוי אור שגורם שבירת הכלים, או שבאמת הוא עבירה ורק נדמה כמצווה, ואחר שנמשכים אחריו, הוא מתגלה בכל רעתו ורשעותו, כשפותח את ידו ומראה שאין בידו כלום, ומשאיר את האדם ריק מכל, ויחד עם זאת שובר את לבו ומראה לו כמה הוא רע ורשע ואין לו תקווה.

אלו הם מקצת מהדרכים שבהם משתמש הבעל דבר כדי להטעות את האדם ולהפילו,

בשורה טובה תדשן עצם!

בעז"ה פרויקט החבורות שעל ידי ארגון "הקבצו" - יוצא לדרך!

אנו רוצים להתחזק ביחד כל השנה, ולשדרג את הקשר שלנו עם ברסלב. לאור זאת הוכרז על מיזם, לפיו נלמד כולנו יחד את הספר ליקוטי מוהר"ן, מתחילה ועד סוף, בקצב של עמוד לשבוע. כשהרעיון הוא, שבכל אזור תהיה חבורה, שיתאספו יחד אחת לשבוע, ויעסקו ביחד באותו עמוד שבועי, בליבון העצות למעשה העולים ממנו.

והננו שמחים לבשר שהחל מהשבוע יחלו לפעול שלוש חבורות:

בני ברק - בכל ליל שישי, בבית המדרש "משיבת נפש" - ברסלב, רחוב חזון איש 12, בני ברק. בשעה 20:10. לפרטים: אריה - 0548487317

ירושלים - בית וגן, רחוב זנגוויל 1. בכל יום שלישי. בשעה 9:50

ירושלים - שכונת רמות. מתחילים בעז"ה במוצאי שבת קודש וירא, בבית המדרש ר' אברהם ויצהנדרל רחוב חזקיהו שבתאי, רמות ד', בשעה 21:30 בשילוב מלוה מלכה. לפרטים: ר' דוד מייקוף - 0583243003

כרמיאל - במוצאי שבת. רחוב צהלון 24. משפחת ליכטנשטיין. לפרטים: ר' צבי מייזליק - 0527684741

בעז"ה בשבועות הקרובים ייפתחו חבורות נוספות בעז"ה בבית שמש, ביתר ובירושלים, אנא עקבו אחרי ההודעות.

חבר יקר באם הנך מעוניין להצטרף לאחת מהחבורות, או לפתוח חבורה נוספת באזור מגוריך, אנא צור עמנו קשר במייל חוזה, או בטלפונים המצוי"ב.

בנוסף לזאת הננו שמחים לבשר כי החל מהחודש יחזור להופיע העלון הנפלא מבית "הקבצו" מידי חודש בחודשו, הנכם מוזמנים לשלוח מאמרים וסיפורים אישיים.

לקבלת העלון בדואר ולהפצת העלון באזור מגוריך
אנא צור קשר עם ר' אברהם לוי בפל': 0533-148-981

פשט ופנימיות - המשך

דורון - הדורון הוא חלק ה'סור מרע'. והיינו כשאנו עוסק להדיא בטוב, בתורה או תפילה ומצוות, אלא מתנהג בענייני העולם והולך כביכול בדרכו של 'עשיו'. אך כאן צריך להיות חכם ולראות איך שלא ללכת אחריו לגמרי, ולא ליפול ברשתו - אלא לעבוד בזה את השם יתברך, ולמצוא שם את השם יתברך. ובשביל זה צריך לעשות ריווח בין עדר לעדר - לנסות לחטוף ולגזול טוב בכל פעם שיכול, וגם למצוא הרחבה בתוך כל הצרות והנפילות, ועל ידי זה למצוא את השם יתברך.

ויש עוד הרבה להאריך ולהרחיב בזה, כי בפרשה זו טמונים כל דרכי היצר ותחבולותיו, ומנגד - כל דרכי עבודת ה' והכנעת היצר, אך אין הגליון מספיק ותן לחכם ויחכם עוד. ■

יחד עם זאת צריך להזכיר לעצמו טובותיו של השם יתברך, וגם להיות בטוח בהצלחתו.

מלחמה - המלחמה הוא חלק 'עשה טוב', שהוא עומד ממש לנגד הרע. והדרך לעשות זאת אינו בדרך מלחמה פנים בפנים אלא בדרך תחבולה. כי אם יחליט ללכת בדרך מסוים בדווקא - יכול להישבר מזה ויפול לגמרי מעבודת ה', ובשביל זה צריך לעשות שני מחנות ויותר, כלומר להכין לעצמו כמה וכמה דרכים כיצד לעבוד את השם יתברך. אך מצד שני צריך ליהדר מזה בעצמו - שלא ליפול לחלוקת העצה ולספיקות מה לעשות, אלא יעשה מה שביכולתו ויהיה סמוך לבו ובטוח שכל מה שעושה בעבודת ה' הוא טוב. וגם כשאנו יכול לעשות את מה שרוצה לכתחילה, יעשה מה שכן יכול, העיקר לחטוף טוב ולשמוח בזה.

והם מבוארים לאורך הפרשה מתוך הנהגת עשיו, שדיבר אליו בדרך כבוד ונשק לו, וגם הראה עצמו כמי שאינו חפץ אפילו לקחת מנחה, ואף הציע לו לילך עמו או להשאיר לו מאנשיו, שכל זה מרמז על הדרכים האלו ועוד.

ועל זה צריך להשתמש בשלשת העצות:

תפילה - א. צריך לבקש רחמים מהשם יתברך, כי אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו. ב. צריך לפרש שיחתו היטב ולבקש 'הצילני נא מיד אחי מיד עשיו' היינו משני דרכי היצר, הן 'אחי' והן 'עשיו'. ג. בעת התפילה אסור לבקש מחמת 'זכויותי' [אלא רק במלחמה כנגד הרע - אז צריך לזכור את זכויותיו וכוחותיו], אלא רק במתנת חנם (ליקוטי מוהר"ן סימן כ). ד.

מלווה מלכה בבני ברק!

בס"ד אנו מקוים לקיים בכל מוצ"ש מלווה מלכה בשירים ודברי חיזוק נפלאים. פרטים יפורסמו בקרוב בעז"ה. ניתן להירשם לקבלת עדכונים בקו ההודעות: 02-594-78-57 בשלוחה 5

